

fejl, sagde han, at hvis man anlagde denne Bane, vilde det aflaste den østjydske Stambane saa meget, at man kunde blive fri for at anlægge Dobbeltspor derovre i alt Fald i nogen Tid. Det tror jeg nu ikke, derimod er jeg tilbøjelig til at tro, at man ved Anlægget af denne Bane i alt Fald for nogle Aar, maaske ikke saa faa, vil kunne udsætte Anlægget af Dobbeltspor paa Lunderskov-Esbjerg Linien, i alt Fald fra Bramminge til Esbjerg, og det forekommer mig, at den Sum, som ellers vilde være at anvende der, maa for en Del bruges til Nedskrivning af den Sum, som dette Anlæg vil koste. Et meget vigtigt Moment i denne Sag er for mig, at det, hvad jeg er enig med Ordføreren for Lovforslaget i, vil skabe en sikrere Adgang til at komme til og fra Esbjerg, end vi have ved de bestaaende Jernbaneanlæg, og at det kan have meget stor Betydning, særlig for det danske Landbrug, ere vist alle enige om. Jeg anbefaler, at denne Sag bliver nøje overvejet og saa vidt muligt allerede fremmet i denne Samling.

Jeg skal dernæst omtale den Jernbane, som det ærede Medlem fra Holstebro (Mølgaard-Nielsen) var Ordfører for, en Jernbane fra Skern over Videbæk til Skive. Det er meget muligt, at denne Jernbane bør komme først paa Listen, naar de allerede vedtagne Jernbaner til sin Tid ere byggede. Jeg er ikke i Tvivl om, at den kommer til at gaa gennem en Egn, der trænger til en Jernbane, men jeg er i det væsentlige enig i de Udtalelser, det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) nylig fremsatte. Heller ikke jeg har rigtig kunnet forstaa, hvorfor man har givet Jernbanen den Retning, Lovforslaget nævner. Der var en enkelt Udtalelse af den ærede Ordfører i Gaar, som jeg er nødt til at gøre en Bemærkning til. Den ærede Ordfører har jo Ret i, at det er en ret fattig Egn, som denne Jernbane vil komme til at gaa igennem, og hvis jeg forstod ham rigtig, er hans Mening den, at denne Egn er saa fattig, at den ikke evner at bygge en Privatbane, og at man derfor bør gaa til at bygge en Statsbane derovre. Det kan lyde meget godt og være meget fordelagtigt for den paagældende Egn, men hvis man slaar fast, at man paa de Egne, der ere saa fattige, at de ikke selv evne at bygge en Privatbane med Statstilskud, skal gaa til at bygge Statsbaner, skal man bagefter være meget varsom med at kræve, at Statsbanerne skulle kunne forrente sig. Jeg nævner det, fordi det saa ofte er gjort gældende, at Stats-

banerne skulle forrente den Kapital, der sidder i dem, men hvis man gaar denne Vej med Jernbaneanlægene, maa man ikke bagefter kræve, at en saadan Statsbane gennem fattige Egne skal forrente sig med det samme. Der er ikke Tvivl om, at denne Egn trænger til Ophjælpning, og heller ikke om, at der ude i de Egne er adskillige Værdier, der i højere Grad kunne udnyttes, end de hidtil ere udnyttede, og som kunne bringes frem ved Hjælp af Jernbaneanlæg. Der er ret store Moser og Plantager, og i det hele vil Egnen kunne ophjælpes saaledes, at de Værdier, der ligge derovre, ville komme til Nytte. Jeg skal derfor ikke have noget imod, at dette Jernbanelovforslag fremmes saaledes, at der kan blive bygget en Bane der, naar de øvrige vedtagne Baner ere byggede.

Jeg kommer derefter til Jernbanen over Vestervig til Krik. Den højtærede Minister har fuldkommen Ret i, at der vil blive store Vanskeligheder forbundet med at gennemføre dette Lovforslag, som det foreligger, rent teknisk set. Det Spor, som Statens Vandbygningsvæsen har derovre, er vist aldeles uegnet til Personbefordring, det kan overhovedet neppe bruges til almindelig Jernbanetrafik. Saa vidt jeg har kunnet skønne — jeg havde noget med den Sag at gøre i Fjor — vil nemlig Vandbygningsvæsenet til Tider blive nødsaget til at lægge saadan Beslag paa dette Spor, at en hvilken som helst Driftsplan i den Tid vil være at sætte ud af Kraft. Derimod kunde jeg tænke mig, at man kunde lette Bekostningerne ved et Jernbaneanlæg derovre, hvis man langs med det Statsspor, der nu ligger der, anlagde et Jernbanespor, der fik Adgang til Forbindelse med Sporet lige ved Broen derovre, saa at man kunde blive fri for at bygge en ny Jernbanebro. Derved vilde der vindes noget. Ved en tilbørlig Pasning vilde man kunne køre over Broen uden at komme i Konflikt med Vandbygningsvæsenet og blev fri for at have to Broer derovre. Om hele Lovforslaget vil jeg sige, at der neppe er andet at gøre for de Mennesker derovre, der ønske denne Jernbane, end at holde Spørgsmaalet aabent og haabe paa en Gang at faa det fremmet. Der er ikke stor Grund til at forcere Lovforslaget frem i dette Øjeblik, og naar der er Tale om at bygge en Jernbane fra Hurup i Forbindelse med dette Anlæg og ned imod Morsø, synes det, som om man her har Forstaaelsen af, at det hele ikke haster stærkt. Det er ikke ret længe siden, vi her i Tinget behandlede